

Biuletyn Tygodniowy CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

3-9 grudnia 2013

49/2013 (249)

Wiadomość tygodnia

60. LAT "APELU JASNOGÓRSKIEGO"

W 60. rocznicę pierwszego odprawienia Apelu Jasnogórskiego, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia 8 grudnia 1953 r., o. Stanisław Tomoń przypomina okoliczności jego powstania

W niedzielę, 8 grudnia, minęła 60. rocznica odprawienia po raz pierwszy Apelu Jasnogórskiego.

Apel Jasnogórski jest wieczorną modlitwą kierowaną do Maryi, Królowej Polski i Matki Kościoła w intencji Ojczyzny i Kościoła. Można go przeżywać indywidualnie, w rodzinie lub w większej wspólnocie. Odprawiany jest także w niektórych sanktuariach maryjnych i innych świątyniach, szczególnie w niektóre uroczystości i święta maryjne, zwłaszcza na zakończenie nabożeństw wieczornych. Apel Jasnogórski sprawowany jest szczególnie uroczysto – jako odrębne nabożeństwo maryjne – na Jasnej Górze codziennie o godzinie 21.00.

„Codziennie wieczorem w godzinie Apelu Jasnogórskiego o 21.00 rozlegają się majestatyczne dźwięki dzwonów, a pielgrzymi i mieszkańcy Częstochowy gromadzą się licznie w Kaplicy Matki Bożej Jasnogórskiej na tę wieczorną modlitwę” – czytamy w opracowaniu „Jasnogórski Apel – jego początki, rozwój i rycerski charakter” autorstwa o. Józefa Płatka, paulina.

Powstanie Apelu Jasnogórskiego ściśle wiąże się z osobą kard. Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski. Po otrzymaniu bolesnej wiadomości o internowaniu kard. Wyszyńskiego 25 września 1953 r., paulini na Jasnej Górze podjęli z pielgrzymami specjalne modlitwy o jego rychłe uwolnienie.

Prymas Wyszyński podczas swego internowania w Stoczku Warmińskim postanowił dokonać osobistego Aktu oddania się w niewolę miłości Matce Bożej, zawierając Jej całkowicie swój los. Uczynił to w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, 8 grudnia 1953 r.

W tym dniu, ówczesny przeor Jasnej Góry o. Jerzy Tomziński, w czasie sumy z racji uroczystości Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, zapowiedział: „Staniemy dziś wszyscy na jasnogórski apel. Co to jest? Nic trudnego! Codziennie o godzinie 9 wieczorem przeniesiemy się myślą i modlitwą na Jasną Górę, do cudownej kaplicy. Są rodziny, które o tej porze przerywają rozmowę, pracę i stają w milczeniu albo na czele ze swym ojcem odmawiają dziesiątkę różańca. Są całe zastępy polskiej młodzieży akademickiej, które to czynią. Gdy powiedziano o tym Księdzu Prymasowi Kardynałowi Wyszyńskiemu, odniósł się życzliwie do tego, potem jednak, kiedy przemyślał tę sprawę, powiedział parę miesięcy temu, że codziennie o godzinie 9 wieczorem przenoszę się myślą na Jasną Górę, modłę się i błogosławię całemu Narodowi. Wszyscy, jak nas jest przeszło 30 milionów na całym świecie; wszyscy o jednej godzinie, gdziekolwiek będziemy, czy w pracy, czy

na ulicy, czy w kinie, czy na zabawie; wszyscy zbratani jedną myślą, jednym polskim sercem, staniemy przy naszej Pani i Królowej, przy Matce i Pocieszycielce, aby prosić i żebrać za Polskę, za Naród...”

Wieczorem, o godz. 21.00, rozpoczęto na Jasnej Górze modlitwę, zwaną apelem Jasnogórskim. Pod przewodnictwem o. Jerzego Tomzińskiego, w Kaplicy Matki Bożej o tej wieczornej porze zgromadziła się grupka osób, w tym paulini – o. Teofil Krauze, o. Aleksander Rumiński oraz kilka pań z Instytutu Prymasowskiego z Marią Okońską na czele, by polecić szczególnej opiece Maryi internowanego Prymasa Polski. Tak też postanowili oni zbierać się codziennie o godzinie 21.00, by odmawiać modlitwy do Matki Bożej przed zasłoniętym Cudownym Obrazem.

„Dziś, z perspektywy czasu, można stwierdzić, że było to oficjalne zapo-

czątkowanie Jasnogórskiego Apelu. Nadal paulini wzywali rodaków, by sercem, myślą i modlitwą stawać przed Obliczem Jasnogórskiej Pani o godzinie 21.00 i modlić się o uwolnienie Księźza Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Na owoce takiej modlitwy nie trzeba było długo czekać. Ksiądz Prymas odzyskał wolność po trzech latach” – pisze o. Józef Płatek w cytowanym wyżej opracowaniu.

Jak podkreśla o. Józef Płatek, do upowszechnienia Apelu Jasnogórskiego przyczyniła się najbardziej jego transmisja radiowa. Po VI Światowym Dniu Młodzieży

z udziałem Jana Pawła II na Jasnej Górze, w dniach 14-15 sierpnia 1991 r., swą działalność rozpoczęło archidiecezjalne częstochowskie Radio „Fiat”. Ono pierwsze podjęło transmisję Apelu z Kaplicy Matki Bożej Jasnogórskiej. Od 25 marca 1995 r., czyli od początku powstania, Apel Jasnogórski na stałe i codziennie transmituje Radio „Jasna Góra”, prowadzone przez Zakon Paulinów. Modlitwę przekazują także inne katolickie rozgłośnie radiowe, w tym Radio „Maryja”.

Od 12 czerwca 2003 r. Polacy w kraju i poza jego granicami mogą łączyć się

codziennie we wspólnej modlitwie Apelu Jasnogórskiego za pośrednictwem Telewizji „Trwam”.

Również za pośrednictwem strony internetowej Biura Prasowego Jasnej Góry /www.jasnagora.com/, można codziennie posłuchać na żywo transmisji Apelu Jasnogórskiego. Na tej stronie można także obejrzeć codzienne, krótkie relacje video z poszczególnych Apeli Jasnogórskich oraz odsłuchać całość modlitwy Apelowej w plikach audio /www.jasnagora.com/.

O. Stanisław Tomoń
Za: www.jasnagora.com

Wiadomości krajowe

Peregrynacja Jasnogórskiej Ikony u Chrystusowców w Pyrzycach

W dniach 3-4 grudnia współpracownicy mieszkający w domu zakonnym Towarzystwa Chrystusowego w Pyrzycach i posługujący w parafii pw. św. Ottona w Pyrzycach przeżywali nawiedzenie kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. To nawiedzenie odbywa się w ramach ogólnozakonnej peregrynacji kopii jasnogórskiej ikony do męskich wspólnot życia konsekrowanego w Polsce.

Rozpoczęła się ona 16 października br. w Częstochowie i potrwa 3 lata. Pierwsza taka peregrynacja miała miejsce przed 50 laty, kiedy to Sługa Boży Stefan kard. Wyszyński przekazał przełożonym wyższym zakonów męskich w Polsce wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej, inicjując tym samym czas szczególnego przygotowania do świętowania milenium chrztu Polski.

We wtorek, 3 grudnia o godz. 16.00 z domu zakonnego w Pyrzycach wyruszył „orszak” w składzie ks. Eugeniusz Śpiwak., ks. Marek Nikiel, ks. Michał Kłosa do domu zakonnego księży salezjanów w Baniach, gdzie została im przekazana kopia jasnogórskiego obrazu. O godz. 16.45 w drzwiach domu zakonnego w Pyrzycach powitał obraz Matki Bożej superior domu, ks. Zbigniew Rakiej TChr i ks.

Michał Bargieł. I nastał czas błogosławionych odwiedzin.

W zakonnej kaplicy współpracownicy odmówili stosowne modlitwy powitania i niespory, którym przewodniczył ks. Michał Bargieł. Do godz. 21 był czas na osobista modlitwę. Odśpiewany tradycyjnie o godz. 21 Apel Jasnogórski i kompleta, której przewodniczył ks. Eugeniusz były wprowadzeniem do osobistego nocnego czuwania przed Jasnogórską Panią.

W środę, po roratach o godz. 7.00 współpracownicy spotkali się na jutrzni i rozmyślanii, medytacji – przewodniczył ks. Marek. Następnie młodzi księża ruszyli do szkoły na katechezę, a starsi współpracownicy objęli czuwanie przed cudownym obrazem. O godz. 13.00 znów wszyscy spotkali się w kaplicy na liturgii godzin i modlitwach Towarzystwa.

Punktem centralnym nawiedzenia była wspólnotowa Msza Święta sprawowana kilkanaście minut po godz. 15.00, po odmówieniu Koronki do Bożego Miłosierdzia. Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił superior domu, ks. Zbigniew Rakiej.

Ostatnim akcentem peregrynacji było nabożeństwo maryjne pod przewodnictwem ks. Michała Kłosa i o godz. 16.45 rozpoczęły się przygotowania do pożegnania. Współbracia procesyjnie odprowadzili obraz Matki Bożej do samochodu i przekazali go w ręce superiora domu zakonnego księży salezjanów w Kobylance. To był czas wielkiej łaski! Bogu niech będą dzięki!
Za: www.chrystusowcy.pl

Nominacje profesorskie dla franciszkańskich zakonników

Dwóch zakonników z zakonów franciszkańskich otrzymało z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Bronisława Komorowskiego, akt nadający tytuł naukowy profesora nauk teologicznych.

Uroczystość miała miejsce w Pałacu Prezydenckim w Warszawie, 22 listopada 2013 roku o godzinie 13. Łącznie tytuły

naukowe profesora otrzymało w tym dniu sześćdziesięciu pięciu uczonych. Tytuły naukowe profesora nauk teologicznych otrzymali m. innymi: o. prof. dr hab. Roland Preiss OFM Cap (KUL) oraz o. prof. dr hab. Adam Ryszard Sikora OFM (Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu).

Więcej na: www.kapucyni.pl

Niepokalane Poczęcie Patronalne święto marianów

Księża i bracia marianie, posługujący w Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej, w niedzielę, 8 grudnia, obchodząc będą uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, która jest patronalnym świętem Zgromadzenia.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP jest bardzo ważna dla wszystkich zakonników z mariańskiego zgromadzenia. To właśnie Maryję Niepokalaną, bł. Stanisław Papczyński wybrał na patronkę zgromadzenia, które założył:

„Ojciec założyciel rozpoznał tajemnicę Niepokalanego Poczęcia jako na tyle znaczącą, na tyle ważną i inspirującą, by jej właśnie dedykować zgromadzenie. Miłość do Matki Najświętszej – pełnej łaski, jak określił ją Anioł Gabriel w scenie zwiastowania, do jej otwartości na działanie Ducha Świętego, miała decydujące znaczenie, jak stwierdza ks. Homonik – marianin, w dedykacji zgromadzenia”.

Zdaniem ks. Homonika, bł. o. Stanisława Papczyńskiego możemy dziś określić

mianem niejako wizjonera czy proroka, który na dwa wieki przed ustanowieniem dogmatu o Niepokalanym Poczęciu NMP, co miało miejsce 8 grudnia 1854 roku, wybrał właśnie Matkę Bożą Niepokalaną Poczętą na patronkę założonej przez siebie wspólnoty zakonnej.

Zgromadzenie Księży Marianów jest pierwszym męskim zakonem powstałym na ziemiach polskich, który pomimo licznych zawirowań historycznych i politycznych, przetrwał do dziś. Założył je bł. o. Stanisław Papczyński w 1673 roku. Pragnął on, aby nowa wspólnota zakonna w sposób szczególnie szerzyła kult Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, pomagała duszom cierpiącym w czyśćcu oraz otaczała swą opieką najuboższych i najbardziej zaniedbanych duchowo wiernych.

Zgromadzenie Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny zrzesza obecnie około 500 księży, braci i tzw. mężów stowarzyszonych, którzy pracują w 18 krajach na całym świecie. Swoją posługę pełnią zgodnie z hasłem: „Pro Christo et Ecclesia” (za Chrystusa i Kościół) wcielając w życie charyzmaty pozostawione przez swojego założyciela – bł. o. Stanisława Papczyńskiego i odnowiciela zgromadzenia bł. Jerzego Matulewicza.

W Katowicach zakończenie Roku Prymasa Hlonda SDB

W pierwszą niedzielę tegorocznego Adwentu, 1 grudnia w kościele pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Katowicach nastąpiło uroczyste zakończenie „Roku Prymasa Augusta Hlonda”, ogłoszonego rok wcześniej przez Sejmik Województwa Śląskiego dla uczczenia 65. rocznicy śmierci kardynała Augusta Hlonda – Prymasa Polski, organizatora i pierwszego biskupa diecezji katowickiej.

Uroczystość zgromadziła przedstawicieli najwyższych władz państwowych i samorządowych województwa śląskiego, duchowieństwo, delegacje szkół noszących imię kard. Hlonda, zakładowe i parafialne poczty sztandarowe, żyjących krewnych Sługi Bożego oraz wielu wiernych. Towarzystwo Chrystusowe reprezentowali: przełożony generalny ks. Ryszard Głowacki, ks. prof. Bernard Kołodziej oraz ojciec duchowny seminarium ks. Mariusz Urbanowski.

W „Rok Prymasa Augusta Hlonda” wpiśały się m.in. uroczyste Msze Święte, pielgrzymki do Piekar Śląskich, sympozja naukowe, wystawy, koncerty muzyczne oraz uroczysta sesja Sejmiku Województwa Śląskiego.

W uroczystej Mszy Świętej koncelebrowanej na zakończenie „Roku hlondowskiego” udział wzięli: arcybiskupi katowicki Wiktor Skworc i Damian Zimoń, kapituła katedralna, przedstawiciele duchowieństwa śląskiego, chrystusowcy i salezjanie.

Eucharystii przewodniczył kard. Kazimierz Nycz z Warszawy, on też wygłosił homilię, w której mocno podkreślił wielkie zasługi prymasa Augusta Hlonda dla Śląska, Polski, Polonii za granicą oraz powojennej zburzonej Warszawy. Po homilii została odsłonięta i pobłogosławiona tablica pamiątkowa ku czci kard. Hlonda.

Na zakończenie Mszy metropolita katowicki, abp Wiktor Skworc, dziękując wszystkim zebranim, wyraził głęboką nadzieję, że zespolone wysiłki modlitewne archidiecezji katowickiej, prymasowskiej, warszawskiej oraz chrystusowców, jako synów duchowych kard. Hlonda przyczynią się do rychłego wyniesienia do chwały ołtarzy Sługi Bożego Augusta Hlonda. Ks. prof. Bernard Kołodziej TChr

Za: www.chrystusowcy.pl

30. lecie dominikańskiej parafii w Hermanowicach

Dominikańska parafia w Ustroniu-Hermanicach świętowała 30-lecie. To tutaj powstał znany na całym świecie hymn „Abba Ojczy”, a tutejsi duszpasterze współpracują z ewangelikami.

Główne uroczystości jubileuszowe odbyły się 1 grudnia. Eucharystii w kościele Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski przewodniczył biskup-senior Tadeusz Rakoczy, emerytowany ordynariusz diecezji bielsko-żywieckiej, na terenie której znajdują się Hermanice. Prowincjała polskich dominikanów, o. Krzysztofa Popławskiego reprezentował o. Robert Głubisz, przeor klasztoru na warszawskim Służewie.

W homilii bp Rakoczy podziękował dominikanom za posługę duszpasterską w tym miejscu oraz z uznaniem odniósł się do spotkań młodzieży organizowanych przez o. Jana Górę na słynnej „Łące Hermanickiej”. O. Głubisz w imieniu Prowincjała zawierzył dominikańską parafię Matce Bożej.

Początki posługi duszpasterskiej w Ustroniu-Hermanicach sięgają roku 1976, gdy otwarto tu punkt katechetyczny. Po uzyskaniu w 1982 roku pozwolenia, budową kościoła zajął się wikary parafii ustroniewskiej, ks. Alfred Chromik. W 1987 roku nowy biskup katowicki, Damian Zimoń przekazał parafię dominikanom.

Dominikanie podjęli budowę zaplecza duszpasterskiego i kościoła. Wkrótce wybudowano kaplicę Matki Bożej, a jej poświęcenia dokonał ordynariusz utworzonej w 1992 roku diecezji bielsko-żywieckiej, bp Tadeusz Rakoczy.

Do kaplicy wprowadzono obraz Matki Bożej „Słowa Bożego”. Wizerunek maryjny w stylu barokowym namalował dla klasztoru dominikanów w Gidlach w XVIII wieku nieznan autor. Gidelscy dominikanie przekazali go współpracownikom w Hermanicach w depozyt w 1992 roku. Do tej pory przy obrazie sprawowana jest Eucharystia, wierni modlą się na różańcu, zanosząc prośby do Boga przez wstawiennictwo NMP Hermanickiej, Matki Słowa Bożego.

W 1996 roku rozpoczęto budowę kościoła Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, w którym pierwsza msza została odprawiona podczas uroczystości odpustowych 3 maja 2001 roku.

Od 1988 roku Hermanice stały się także miejscem spotkań duszpasterstwa akademickiego, organizowanych przez o. Jana Górę, ówczesnego duszpasterza akademickiego z Poznania. Dzięki tym złotom Hermanice stały się znanymi w Polsce miejscami rekolekcyjnymi. W 1991 roku powstał tu znany na całym świecie hymn „Abba Ojczy”, który następnie był śpiewany na Światowych Dniach Młodzieży z papieżem Janem Pawłem II na Jasnej Górze.

Ważnym wydarzeniem w dziejach Hermanic, jak i parafii oraz całego Ustronia, było udzielenie przez Jana Pawła II z helikoptera błogosławieństwa zebranej na Łące Hermanickiej młodzieży akademickiej. Wtedy także zrzucano różańce papieskie, a jeden z nich obecnie znajduje się w kaplicy Matki Bożej w hermanickim kościele.

Od początku tutejsi dominikanie współpracują z miejscowymi ewangelikami. W przeszłości dominikanie i ewangelicy pastorzy uczyli dzieci i młodzież religii w tych samych szkołach. Bywało nawet, że czasem nawet wzajemnie się zastępowali w prowadzeniu lekcji z powodu absencji któregoś z nich.

„Dziś religii już nie uczymy, ale z ewangelikami nadal wiążą nas nici sympatii i porozumienia. Wyrazem tego jest choćby nabożeństwo ekumeniczne, które odprawiamy wspólnie we Wszystkich Świętych na cmentarzu komunalnym” – mówi o. Jacek Skupień, siódmy już proboszcz hermanickiej parafii. Więcej na : www.dominikanie.pl

Jezuicki „Deon” rośnie w siłę!

Współtworzony przez jezuitów portal społeczno-informacyjny DEON.pl z miesiąca na miesiąc nabiera rozpędu na arenie katolickich portali w Polsce. O tym jak jest obecnie parę zdań pisze redaktor Piotr Żyłka (twórca projektu FaceBóg oraz profilu Franciszek).

Na początek trochę statystyk obejmujących październik i listopad:

Październik:

- wizyty: 1 553 347 - unikalni użytkownicy: 675 018 - 8 października mieliśmy 80 500 wejść. To drugi najlepszy wynik w historii portalu.

Listopad:

- prawdopodobnie uda się nam przekroczyć liczbę 750 tysięcy unikalnych użytkowników, co oznacza, że stajemy się samodzielnym liderem w rankingu popularności portali katolickich (zostawiając w tyle serwisy opoka.org.pl, wiara.pl, gosc.pl, fronda.pl, ekai.pl i wszystkie inne),

- przekroczyliśmy granicę 50 000 fanów na profilu DEON.pl na Facebooku, 85 000 fanów Projektu faceBóg i 167 000 fanów papieskiego profilu Franciszek,

Ukazała się pierwsza książka z serii DEON.pl „Alfabet Franciszka”. Teksty papieża wybrał i opracował Piotr Żyłka, piękną okładkę przygotował Przemysław Wysocki SJ, który nie tak dawno zasłynął pierwszą komiksową hagiografią K.O.S.T.K.A. Stałymi publicystami portalu zostali ks. Adam Błyszcz CR i redaktor naczelny Wydawnictwa WAM o. Jacek Siepiak SJ.

W październiku uruchomiliśmy serwis z dokumentami Jana Pawła II. Od początku listopada pracujemy nad nowym serwisem „Pro-life”. Pomaga nam praktykantka Karolina Żelasko, która zajmuje się tym projektem. 26 listopada jako pierwsi (i jedyni tego dnia) opublikowaliśmy cały tekst adhortacji apostołskiej Ewangelii gaudium Ojca Świętego Franciszka. Za: www.deon.pl

430 lat jezuitów u Św. Barbary w Krakowie

430 lat temu, w obecności przedstawicieli władz miejskich, w imieniu nowych właścicieli klucze do kościoła odebrał legat papieski Antonio Possevino, jezuita, główny

negocjator w zabiegach o pozyskanie kościoła św. Barbary dla Jezuitów.

Po objęciu na własność kościoła, jezuiti przystąpili do jego odnowienia i wyposażenia w nowe sprzęty liturgiczne. pobielono ściany, sporządzono nowe ławki, konfesjonały, ambonę i oszklono okna. Już w lipcu 1584 roku kościół wyglądał jak nowy. W latach 1583 – 1612 jezuiti zakupili trzy pobliskie gotyckie kamienie mieszczkańskie, które przebudowali w roku 1615 na dom zakonny (obecnie Mały Rynek 8). Kolejną przebudową domu została przeprowadzona wraz z przebudową kościoła w latach 1683-1687.

Za: www.jezuici.pl

75. Lecie Radia Niepokalanów

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny Radio Niepokalanów kończy 75 lat. Św. Maksymilian Kolbe, założyciel „miasta” na cześć Niepokalanej, nie mógł wybrać innego dnia jak 8 grudnia na emisję pierwszej audycji w Radiu mającym szerzyć kult jego Patronki. „Znane hasło św. Maksymiliana – «zdobyć cały świat dla Chrystusa przez Niepokalaną» i temu ma służyć radio, zdobywaniu serc ludzkich dla Pana Boga – mówi o. Damian Karczmar OFM Conv, dyrektor Radia Niepokalanów.

Choć minęło 75 lat, choć zmieniły się warunki społeczne, polityczne, dużo się zmieniło w całym świecie, ale nie zmieniły się te cele podstawowe, które w serce każdego człowieka są wpisane i nie zmienił się ten cel, który zapoczątkował św. Maksymilian, a więc pomagać drugiemu człowiekowi, by w drodze do Pana Boga się nie zagubił, by nie biegał za tym co jest krótkotrwałe i niepewne, ale by pokazywać człowiekowi to dobro, obiektywne, prawdziwe, i to szczęście które na prawdę gwarantuje szczęście człowiekowi”.

Za: Radio.watykańskie

Jubileusz zasłużonego paulina

Jubileusz 95-lecia urodzin świętował o. Jerzy Tomziński, jeden z najstarszych paulinów, wieloletni generał Zakonu i przeor Jasnej Góry. 24 listopada pauliński Jubilat skończył 95 lat, a kilka dni później, 4 grudnia, świętował swoje urodziny.

O godz. 17.30 w Kaplicy Matki Bożej na Jasnej Górze odprawiona została jubileuszowa Msza św. dziękczynna. Eucharystii przewodniczył ks. Ryszard Umanski-asystent częstochowskiego oddziału „Civitas Christiana”. „Ojcie Jerzy, dziękujemy za miłość, za przykład, za piękny wzór miłości do Matki Boga i do naszej Ojczyzny” – powiedział ks. Ryszard Umański na wstępie Mszy św.

Eucharystię koncelebrowali: o. Izzydor Matuszewski, generał Zakonu Paulinów, o. Piotr Polek, definitor generalny Zakonu Paulinów; o. Jan Pach, dyrektor Jasnogór-

skiej Biblioteki Maryjnej; o. Józef Płatek, były generał Zakonu; o. Eustachy Rakoczy, jasnogórski Kapelan Żołnierzy Niepodległości; o. Melchior Królik, jasnogórski archiwista. Przybyli także przedstawiciele Tygodnika Katolickiego „Niedziela” – ks. inf. Ireneusz Skubiś, redaktor naczelny i zastępcy: red. Lidia Dudkiewicz i ks. red. Mariusz Frukacz.

Kazanie wygłosił ks. inf. Ireneusz Skubiś redaktor naczelny Tygodnika Katolickiego „Niedziela”. „Jesteśmy oczarowani tą osobowością czcigodnego Jubilata, znamy Go od wielu lat i podziwiamy mądrość, umiar, delikatność, roztropność, i wiele innych pięknych cnót. Są to cnoty kapłana, zakonnika, ale także cnoty męża stanu” – mówił w homilii ks. inf. Ireneusz Skubiś przypominając trudne czasy powojenne w Polsce komunistycznej, kiedy urzędy przeora klasztoru i generała Zakonu sprawował o. Jerzy Tomziński. „Ojcie Generale, gratulujemy tyłu wielkich zwycięstw, i tego ufortyfikowania Polski przez maryjne duszpasterstwo” – powiedział ks. Skubiś.

„Przyznam się, że myślałem, co powiedzieć, niestety nic mi do głowy nie przyszło – mówił na zakończenie Mszy św. o. Jerzy Tomziński - Bo jak można podziękować Bogu nieskończenie dobremu, miłosiernemu, pełnemu dobroci, za wszystkie łaski? Jak można podziękować Matce Bożej z aniołami, ze wszystkimi świętymi? Zostaje tylko pragnienie, żeby w wieczności śpiewać: ‘Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu’”. Jubilat podziękował wszystkim zgromadzonym za obecność i modlitwę.

Za: www.jasnagora.com

Naukowe spotkanie kleryków z franciszkańskich seminariów

Bracia postnowicjusze z kapucyńskiego seminarium w Krakowie wraz ze swoimi wychowawcami udali się na Śląsk, do Braci Mniejszych w Panewnikach. Zostali zaproszeni na sesję naukową pt. „Piękno liturgii – aspekty franciszkańskie”.

Podczas sesji zaprezentowano trzy wykłady:

•dra Kazimierza Synowczyka OFMConv – „Piękno liturgii Kościoła w duchu św. Franciszka z Asyżu”

•mgra Artura Przechowskiego OFMConv – „Śpiew św. Franciszka według Wczesnych Źródeł Franciszkańskich w perspektywie kategorii piękna”

•dra hab. Marka Fiałkowskiego OFMConv – „Piękno w prostocie, szacunku i

wierności. Duszpasterskie inspiracje franciszkańskiej liturgii”

Szczytem dnia i konkretną realizacją przedpołudniowych słów była uroczysta liturgia eucharystyczna. Franciszkańskie spotkanie zakończyło się wspólnym obiadem w klasztorным refektarzu.

Za: www.franciszkanie.pl

Ślubowanie w mundurowej szkole u michalitów w Miejscu Piastowym

W czwartek, 4 grudnia br., w Michalickim Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w Miejscu Piastowym odbyło się uroczyste ślubowanie uczniów klas pierwszych Liceum Mundurowo-Administracyjnego. Klasy o tym profilu istnieją w naszej szkole od czterech lat. Warto nadmienić, że dzisiaj, na dwadzieścia jeden oddziałów, siedem z nich to klasy mundurowe. Uczniowie dojeżdżają nawet z odległych miejscowości, a część z nich mieszka w internacie szkoły. Zagwarantowanie wysokiej jakości kształcenia, obozy szkoleniowe, ćwiczenia na strzelnicy i ciekawe zajęcia cieszą się ogromnym zainteresowaniem licealistów.

Ślubowanie złożyło 90 uczniów, którzy do MZSP zostali przyjęci 1 września. Intensywnie trenowali musztrę, zapoznawali się z ogólnymi zasadami służby i uczyli się przepisów. Po złożeniu ślubowania stali się pełnoprawnymi uczniami szkoły w klasach mundurowych. Ślubowanie miało szczególny charakter, ponieważ odbyło się na nowo powstałym placu apelowym. Rozpoczęło się uroczystym wciągnięciem flagi na maszt i wprowadzeniem sztandaru szkoły. Następnie został odśpiewany hymn Polski.

Po uroczystym ślubowaniu głos zabrał dyrektor szkoły ks. Marek Czaja. W swoim wystąpieniu podkreślił, że uczniowie tzw. klas mundurowych rozpoczynają nowy etap życia, polegający na zdobywaniu wiedzy ogólnej przygotowującej do matury oraz nauczaniu w zakresie ogólnym o służbach mundurowych, ich pracy i życiu codziennym. Zapewniał, że nową drogę będą pokonywać wspólnie, zaś droga ta będzie niezwykła i niełatwa, ale ciekawa.

Ślubowanie odbyło się według ceremoniału wojskowego. Przysięczenia uczniów doskonale komponują się z patriotycznym stylem wychowania kultywowanym w michalickiej szkole. Za: www.michalici.pl

Jak jezuicy nowicjusze poznają siebie

Nowicjusze z Prowincji Polski Południowej w dniach 27.11-1.12. brali udział w sesji „Poznanie i akceptacja siebie” organizowanej przez Ignacjańskie Centrum Formacji Duchowej (ICFD) w Gdyni. Oto ich relacja z tego – jak się okazje – uzdrawiającego, pobytu.

„Ta sesja daje lepsze efekty niż półroczna terapia” – mówi Marzena Niewczas, psycholog, psychoterapeuta. Na pierwszym spotkaniu zostaliśmy poproszeni o zapisanie celu, jaki chcielibyśmy osiągnąć na tej sesji.

„Poznanie i akceptacja siebie” cieszy się dużym zainteresowaniem. Ta sesja jest prowadzona od kilkunastu lat, nieustannie ulepszana, by jeśli trzeba, wywrócić do góry nogami życie uczestników i nauczyć nowego patrzenia na życie. Tak wiele dobra może się wydarzyć w ciągu zaledwie 4 dni.

Ta sesja jest w stanie zmienić postrzeganie, a co za tym idzie uczucie, myślenie i działanie. Porządkuje, oczyszcza, uczy jak być w pełni sobą, pomaga sobie i innym przeżywać życie.

„Psychologia to konkretne narzędzie mające wielką siłę!” O tym przekonaliśmy się na własnej skórze. Wielu psychoterapeutów odrzuca sferę duchową. Jednak prowadzący sesję mają inne doświadczenia – wykorzystując wymiar duchowy ich pacjenci osiągają efekty nieporównywalnie szybciej!

Z czego składała się taka sesja? Z konferencji, refleksji nad treściami i odpowiedzi na pytania, spotkań w grupach, modlitwy, indywidualnych rozmów. Teoria, praktyka, a więc konkretna praca, warsztat nad sobą z profesjonalnym prowadzeniem i wsparciem.

Mam wrażenie, że Internet nie pomieściłby wszystkich owoców tej sesji, gdyby chciał je opisać. Każdemu gorąco polecam!

Za: www.jezuici.pl

U kapucynów we Wrocławiu wystawa fotograficzna o Kresach

W parafii Braci Mniejszych Kapucynów we Wrocławiu w dniu Narodowego Święta Niepodległości miała miejsce wystawa fotograficzna ukazująca działalność Towarzystwa Miłośników Kultury Kresowej.

Zdjęcia ukazywały miejsca upamiętniające dawne polskie cmentarze w Bereznie, w Moczulance i w Lewaczach na Wołyniu oraz tegoroczne uroczystości w Świątynkach koło Sobótki. Wystawa pokazywała także zrujnowane wołyńskie kościoły katol-

ickie, między innymi w Niewirkowie. Fotografie opatrzone cytatami z Księgi Psalmów, pomagały spojrzeć na bolesną rzeczywistość zbrodni wołyńskiej z perspektywy eschatologicznej.

Wystawie towarzyszyła projekcja filmu dokumentującego uroczystości w nieistniejącej już na mapach wsi Moczulanka, z odświeżeniem pomnika żołnierzy 27. Wołyńskiej Dywizji AK z oddziału „Wujka Bomby”, uroczystej Mszy Świętej oraz koncertu chóru z parafii pw. św. Michała Archanioła we Wrocławiu.

Podczas wystawy nie brakowało wykonanych na żywo pieśni patriotycznych oraz wspólnego śpiewu, do którego włączali się zwiedzający wystawę.

W okresie komunizmu nie wolno było w Polsce pisać, ani nawet mówić o Kresach i rzezi wołyńskiej. Wielu świadków dawnego kresowego życia i zbrodni ludobójstwa odeszło do Pana. Dziś pozostało ich niewiele i czas nagli, aby odbudowywać i utrwaląć tę wydartą kolejnym pokoleniom pamięć o ich prawdziwych korzeniach, o tożsamości która wywodzi się ze wschodnich kresów Rzeczypospolitej Polskiej.

Dawni mieszkańcy Kresów, którzy ocalili z pożogi wojennej i zbrodni ludobójstwa, coraz częściej wracają do miejsc, gdzie się urodzili, gdzie żyli ich ojcowie i dziadowie, aby szukać zbiorowych mogił, do których wrzucono ciała ich bliskich. Szukają tych miejsc porośniętych trawą i mchem, a często zarośniętych drzewami, aby móc zapalić znicz, postawić krzyż, pomodlić się i jeśli to tylko możliwe, odprawić Mszę Świętą – i tak wypełnić swój chrześcijański obowiązek.

Towarzystwo Miłośników Kultury Kresowej z Wrocławia założone w 2009 r. od 4 lat pomaga Kresowiakom w realizacji tego przedsięwzięcia. Tak pomształy lapidaria cmentarzy polskich na Wołyniu: w Bereznie, w Lewaczach, w Potasznicy i w Moczulance. *Dorota Tamara Bartold*

Za: www.kapucyni.pl

IN VITRO - SZCZĘŚCIE I NIEPOKÓJ

O. Jarosław Kupczak OP na swoim blogu "Nie tylko białe i czarne" dzieli się doświadczeniem rozmów z wierzącymi matkami dzieci poczętych metodą "in vitro"

Jakiś czas temu przeprowadziłem kilka rozmów z kobietami oczekującymi narodzin swoich dzieci, poczętych metodą sztucznego zapłodnienia. Te rozmowy otworzyły mi oczy na dylematy duchowe, które łączą się z poczęciem metodą in vitro. Ani w naukowych debatach dotyczących tego problemu, ani w kłótniach telewizyjnych ten wymiar duchowy często nie dochodzi do głosu. Dlatego starannie zacierając ślady swoich rozmówczyń, zdecydowałem się stworzyć poniższy dialog, które podejmuje niektóre wątki z tych rozmów.

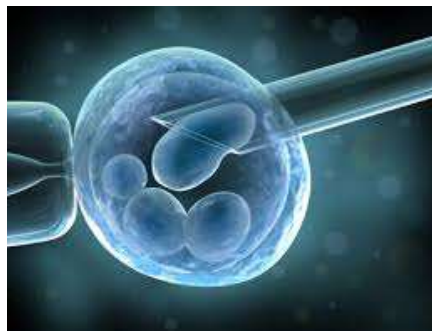
Ojcie, jestem w ciąży. Poczęłam dziecko metodą in vitro. Jestem najszczęśliwszą osobą na świecie, ale równocześnie przeżywam wyrzuty sumienia. Wiem, że w świetle nauki Kościoła popełniłam grzech. Czy Bóg kocha moje dziecko? Czy będę mogła je ochrzcić?

Rozpocznijmy od rzeczy najważniejszej. Dziecko, które nosisz w swoim tonie, jest nie tylko Twoim dzieckiem, ale jest dzieckiem Ojca, który jest w niebie. W momencie, kiedy nastąpiło poczęcie, dziecko otrzymało nieśmiertelną duszę, a jego imię zostało zapisane w niebie. Jest kochane przez Boga. Za to dziecko Chrystus oddał swoje życie. Dlatego nie ma żadnych wątpliwości, że będziesz mogła je ochrzcić. Ono jest powołane do świętości i życia w przyjaźni z Bogiem tak jak Ty i ja.

Dziękuję. Co będzie ze mną? Kiedy zacznę się modlić, odczuwam niepokój i strach. Tak bardzo chciałam mieć to dziecko. W moim wieku to był ostatni moment, żeby na nie się zdecydować. Mąż bardzo nalegał. Może w ten sposób uratują nasze

małżeństwo, które od dłuższego czasu jest w kryzysie.

Nie potrafię ocenić Twoich motywacji. Wiem, że pragnienie posiadania dziecka dla kobiety jest bardzo potężnym pragnieniem. Równocześnie muszę Ci powiedzieć, że popełniłaś grzech. Zatrzaszczyłaś się o spełnienie swojego kobiecego pragnienia w sposób niezgodny z nauką Kościoła. Myślę, że to jest źródło Twojego niepokoju. To dobrze, że odczuwasz niepokój; to świadczy dobrze o Twoim sumieniu. Czy uwolnię się w przyszłości od tego niepokoju?

Tego nie wiem. Natomiast kluczowe dla Ciebie jest to, żeby nie tłumić tego niepokoju czy udawać, że go nie ma, że to złudzenie; ważne jest zrozumienie jego przyczyny, popatrzenie mu w oczy. Masz powód do tego, żeby odczuwać wyrzuty sumienia. Razem z mężem wkroczyliście w kompetencje Boga tworząc ludzkie życie w sposób, którego nie można człowiekowi czynić.

Co mam teraz robić? Dla mnie teraz najważniejsza jest troska o siebie, o swoje zdrowie psychiczne i fizyczne, żeby zapewnić mojemu dziecku zdrowy rozwój i

poród. Ale czuję, że nie uwolnię się od tego niepokoju.

Tak, dla Ciebie teraz najważniejsza jest troska o siebie i poczęte dziecko. Jak powiedziałem, nie wiem, czy uwolnisz się od wyrzutów sumienia. Są bowiem grzechy, które „idą za nami”, nierzadko bardzo długo. Niekiedy przez lata pokutujemy za popełnioną dawno temu niewierność wobec Boga. Teraz jesteś szczęśliwą mężatką, ale powinnaś przeprosić Boga za wydarzenie mu tajemnicy życia i odprawić pokutę. Ale moje dziecko będzie zdrowe? Na pewno będzie zdrowe. Twoje pojednanie z Bogiem jest czymś bardzo potrzebnym i koniecznym, bo w przeciwnym razie, jeśli jednak będzie - nie daj Boże - chorować, będziesz obciążać się winą za jego chorobę i cierpienie. To w pewnym sensie początek Twoich kłopotów, bo stawiam sobie teraz pytanie: jak przekazesz wiarę swojemu dziecku? Kiedy dorośnie, zapewne powiesz mu, że zostało poczęte metodą sztucznego zapłodnienia, a więc w sposób, którego Kościół nie aprobuje. Dziecko powinno dowiedzieć się tej prawdy od Ciebie, a nie od kogoś innego. Ale równocześnie, jak będziesz mogła być świadkiem wiary dla swojego dziecka?

Tak, wiem. Na razie podjęłam decyzję, że przyjmę wszystkie zapłodnione embriony Oczywiście, po każdym narodzinach będziemy musieli odczekać jakiś czas. Mąż się na to zgodził. Będziemy mieli tyle dzieci, ile Bóg nam da. Nie zniosłabym świadomości, że kiedy bawię się ze swoim dzieckiem, gdzieś w zamrażarce, w ciekłym azocie znajdują się jego bracia i siostry. *Jako kapłan dziękuję Ci za tę decyzję. Będę się za Ciebie modlił.*

Za: www.dominikanie.pl

Wiadomości zagraniczne

Hołd papieża Franciszka dla Niepokalanej

Krótką modlitwą maryjną i kwiatami Franciszek oddał hołd Niepokalanej. Zwyczajem swych poprzedników Papież pojechał na Plac Hiszpański gdzie, po ogłoszeniu przez Piusa IX dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, wzniesiono upamiętniającą tę prawdę kolumnę z figurą Matki Bożej. W czasie ceremonii nie zabrakło wzruszają-

cego spotkania z chorymi i niepełnosprawnymi.

Na chwilę modlitwy Ojciec Święty nawiedził też bazylikę Matki Bożej Większej gdzie znajduje się ikona patronki Rzymu Salus Populi Romani. Jest ona szczególnie bliska Papieżowi Franciszkowi. Modlił się przed nią tuż po swym wyborze, a w chwilach ważnych dla świata wydarzeń, jak np. modlitwa o pokój na Bliskim Wschodzie prosił, by była ona obecna na Placu św. Piotra.

Za: [Radio watykańskie](http://Radio.watykańskie)

W Berlinie uczczono 20. lecie powstania RENOVABIS

W Berlinie 7 listopada na Uniwersytecie Katolickim odbyła się uroczysta sesja poświęcona 20. leciu istnienia Renovabis, znanej powszechnie organizacji solidarności z Kościołem w krajach postkomunistycznych.

W marcu 1993 r., około cztery lata po upadku reżimów komunistycznych narodziła się w Trewirze organizacja Renovabis jako akcja solidarności katolików niemieckich z narodami Europy Wschodniej. Powstała ona z inicjatywy Konferencji Biskupów Niemieckich (a szczególnie bpa Leo Schwarza) pod wpływem sugestii Komitetu Centralnego Katolików Niemieckich (ZdK).

W krótkim czasie organizacja założyła swoje centrum we Freising koło Monachium i przez 20 lat istnienia zrealizowała około 20.000 projektów o wartości ponad 580 mln Euro w 29 krajach Europy Centralnej, Południowo-Wschodniej i Wschodniej. Zrealizowane projekty obejmują bardzo różne dziedziny: pastoralną, charytatywną, formacyjną i medialną.

Na spotkaniu w Berlinie uczestniczyło wielu biskupów niemieckich, amerykańskich oraz eksperci, wolontariusze i partnerzy projektów Renovabis, w sumie ok. 150 osób.

W trakcie sesji odbyła się dyskusja panelowa ekspertów i współpracowników Renovabis szukających odpowiedzi "Gdzie jest Europa Wschodnia dzisiaj?". Jakże w niej zaszyły przemiany społeczne oraz czy wiara jest obecnie znakiem nadziei dla Europy. W dyskusji uczestniczyli prof. Socjologii z Węgier András Máté-Tóth oraz politolog Kai-Olaf Lang, ekspert w sprawach Europy Wschodniej.

Podczas uroczystej Eucharystii Kard. Joachim Meisner odnosząc się w homilii do figury dobrego Samarytanina wskazał na cztery aspekty obecne w życiu i działaniu Jezusa wobec bliźnich: interesować się, pochylać się, wstawiać się i poświęcać się.

Wieczorem zebrani wysłuchali wystąpień abpa Rainera Marii Woelka, arcybiskupa Berlina i kard. Theodora McCarricka, emerytowanego arcybiskupa Waszyngtonu, a równocześnie współtwórcy amerykańskiej "Aid to the Church in Central and Eastern Europe", który podziękował Re-

novabis za owocną działalność i współpracę.

Wśród mówców był także o. Stefan Dartmann SJ, dyrektor generalny Renovabis, który podkreślił, że ceremonia 20 lecia organizacji jest okazją do oceny tego, co zostało dokonane, ale zobaczenia też, co należy jeszcze zrobić. Jest naprawdę ważne zobaczyć jaką formę przybrała wolność odzyskana po upadku komunizmu i jaka może być rola Kościoła w formowaniu solidarności w Europie Wschodniej. *Opracowano w oparciu o relację Nicole Jacque z UCESM. Red.*

Generał marianów zapowiada "Rok wspólnoty" w swoim Zgromadzeniu

Przełożony generalny marianów, ks. Andrzej Pakuła skierował z okazji święta patronalnego Zgromadzenia - Niepokalanego Poczęcia NMP - list do wszystkich Współbraci, w którym zapowiedział między innymi, iż rok 2014 będzie dla marianów "Rokiem wspólnoty". Oto fragment listu poświęcony tej zapowiedzi

"Życie braterskie we wspólnocie ma znaczenie fundamentalne. Jest ono przestrzenią wiary i dzielenia się nią z braćmi z różnych ludów i narodów zjednoczonymi tym samym charyzmatem. Braterstwo jest podstawowym i pierwotnym środowiskiem ewangelizacji. Jeśli rzeczywistość jest tak, iż „u początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie” (Ewangelii gaudium, 7; dalej: EG), to zadaniem wspólnoty zakonnej jest stworzyć przestrzeń takiego spotkania z Chrystusem.

Jest ona bowiem wspólnotą życia i obejmuje jego wszystkie wymiary, przede wszystkim zaś doświadczenie wiary. Dopiero potem, „dzięki temu spotkaniu – lub ponownemu spotkaniu – z miłością Bożą, które przemienia się w pełną szczęścia przyjaźń, jesteśmy uwolnieni od wyizolowanego sumienia i skoncentrowania się na sobie. Stajemy się w pełni ludzcy, gdy przekraczamy nasze ludzkie ograniczenia, gdy pozwalamy Bogu poprowadzić się poza nas samych, aby dotrzeć do naszej prawdziwej istoty. W tym tkwi źródło działalności ewangelizacyjnej. Jeśli bowiem ktoś przyjął tę miłość przywracającą mu sens życia, czyż może zrezygnować z pragnienia, by podzielić się tym z innymi?” (EG 8). A zatem wiara ma moc wspólnototwórczą, doświadczenie miłości Boga inspiruje do wyjścia z egoizmu i zamkniętego kręgu własnych interesów. To są fundamentalne wskazania dla naszego życia zakonnego, szczególnie w kontekście zauważanego kryzysu.

W związku z tym, zdecydowałem, aby także rok 2014 ogłosić Rokiem Wspólnoty.

Ufam bowiem, że przedłużając w ten sposób wspólnotową i indywidualną re-

fleksję nad pryncypiami powołania, będziemy wszyscy mieli okazję wnikliwej wejrzeć w naszą, mariańską rzeczywistość, tak, by nie chować naszych grzechów i wad: wspólnotowych i indywidualnych, a także korzystając z najnowsze-go nauczania Kościoła i ciągle żywych mocy naszego patrymonium, mężnie wyjść z zamkniętego kręgu egoizmu, przezwyciężając mentalność współczesnego świata. Z tego właśnie powodu wspólnie z Zarządem Generalnym zdecydowałem, aby przyszłoroczny Konwent Generalny poświęcony był kwestii życia wspólnego. Odbędzie się on w Polsce, w Licheniu, w dniach 7–12 kwietnia 2014; temat przewodni to: Mariańska wspólnota życia: wczoraj, dziś, jutro. Celem Konwentu z samego prawa jest przyjrzenie się jakości naszego życia zakonnego w różnych aspektach.”

Całość listu na: www.marianie.pl

Początek obrad Rady generalnej salezjanów

We wtorek, 3 grudnia, rozpoczęło się posiedzenie Rady Generalnej, ostatnie za rządów obecnego Przełożonego Generalnego. W programie obrad znajduje się wiele tematów, które będą dyskutowane przez członków Rady do 28 stycznia.

Do najbardziej pilnych zadań, spoczywających na Przełożonym Generalnym i jego Radzie, należy mianowanie 12 przełożonych inspektorii: 3 dla regionu Ameryka Łacińska-Stożek Południowy; 2 dla regionu Europa Północna; po jednym dla Afryki-Madagaskaru, Azji Południowej, Azji Wschodniej-Oceanii, Interameryki oraz Włoch-Bliższego Wschodu; oraz 2 dla nowych inspektorii hiszpańskich: "Św. Jakuba Starszego" i "Maryi Wspomożycielki".

Ponadto, muszą być przeanalizowane sprawozdania z Wizytacji nadzwyczajnych, jakie w ubiegłych miesiącach przeprowadzili radcy generalni.

Dalszym przedmiotem refleksji będą struktury zarządu generalnego Zgromadzenia, zarządzanie ekonomiczne, a w kontekście najbliższej Kapituły Generalnej 27 – także dzielenie się najświeższymi informacjami w tym względzie.

Jak to zazwyczaj ma miejsce w czasie sesji zimowej, członkowie Rady Generalnej zostaną także poproszeni o wypowiedzenie się odnośnie do podziału funduszy misyjnych i zatwierdzenia budżetu na rok przyszły

Za: **Radio watykańskie**

Franciszkanie w litewskim Sejmie

2 grudnia w litewskim Sejmie w Wilnie odbyła się konferencja prasowa poświęcona sprawie klasztoru franciszkanów w stolicy Litwy. Od lat synowie św. Franciszka starają się o zwrot swego mienia bezprawnie im zabranego.

W konferencji udział wzięli: o. Marek Dettlaff – rektor kościoła i gwardian wileńskiego konwentu, Mantas Adomenas – poseł partii konserwatywnej, Grażina Drémaitė – Przewodnicząca Państwowej Komisji Zabytków Kultury, o. Jarosław Rekwardt – przełożony klasztoru w Miednikach, o. Stanisław Sz wajkowski – gwardian z Kłajpedy, Vilius Bernatonis – prawnik.

Przedstawiamy poniżej fragment artykułu, jaki ukazał się na łamach „Tygodnika Wileńskiego” po konferencji prasowej:

Wkrótce minie już rok, od kiedy kościół i budynki klasztorne franciszkańskiego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Wilnie ostateczną decyzją Litewskiego Sądu Najwyższego zostały odebrane oszustom i zwrócone państwu. Zgodnie z prawem rząd musiałby zwrócić budynki braciom zakonnym, jednak wydaje się, że szuka powodów, żeby majątku nie oddawać. Do takiego wniosku doszedł prawnik Vilius Bernatonis, który bronił interesów franciszkanów w sądzie.

Jak „Kurier” już pisał, 30 października rząd postanowił przekazać budynki klasztorne w centrum Wilna Funduszowi Majątku Państwowego, który w ogóle nie zajmuje się restytucją prawa majątkowego. Z kolei Ministerstwu Sprawiedliwości zlecono ustalenie, czy kościół i budynki poklasztorne podlegają restytucji, jak też sprawdzenia, czy wniosek zakonników o zwrot majątku odpowiada kryteriom prawnym i terminowym. Uczestniczący w konferencji prasowej prawnicy, politycy i eksperci zabytków historycznych zgodnie uznali zachowanie się rządu za szukanie dziury w całym, czyli sposobu na to, żeby nie oddawać braciom zakonnym ich własności.

Przewodnicząca Państwowej Komisji Zabytków Kultury Grażina Drémaitė powiedziała, że jeszcze w maju tego roku eksperci Departamentu Spuścizny ustalili, że zespół budynków poklasztornych jest autentyczny w 90 proc. Dlatego, zdaniem Drémaitė, nie ma jakichkolwiek przyczyn prawnych, żeby nie zwracać majątku braciom zakonnym. Przewodnicząca Komisji zwróciła uwagę na to, że przekazanie budynków Funduszowi jest co najmniej dziw-

ne, bo — jak powiedziała — Fundusz nie zajmuje się zwrotem majątku, może jedynie go sprzedać. Zauważyła też, że jak wynika ze współpracy Komisji z Funduszem Majątkowym, to Fundusz niewłaściwie troszczy się o stan znajdujących się pod jego nadzorem zabytków kultury.

Jesteśmy demokratycznym państwem prawa, toteż klasztor franciszkanów musi być zwrócony jego właścicielom — powiedziała Drémaitė.

Cały artykuł na:

www.gdansk.franciszkanie.pl

Dziesięć osób konsekrowanych wśród nowych kandydatów na ołtarze

Papież przyjął na audiencji prywatnej prefekta Kongregacji Spraw Kanonicznych kard. Angelo Amato. Przy tej okazji upoważnił kierowaną przez niego dykasterię do promulgowania 12 dekretów. Jeden z nich dotyczy cudu przypisywanego wstawiennictwu Giovanniny Franchi, założycielki żeńskiego zgromadzenia zakonnego, Włoszki zmarłej przed 140 laty, w 1872 r. Następny stwierdza męczeństwo, które w 1950 r. ponieśli w Birmie włoski misjonarz o. Mario Vergara PIME i miejscowy katechista świecki Isidore Ngei Ko Lat. Zatwierdzenie cudu albo męczeństwa otwiera bezpośrednio drogę do beatyfikacji.

Dalsze dekrety Kongregacji Spraw Kanonicznych dotyczą heroiczności cnót dziesięciorga sług Bożych. Czworo z nich to założyciele zgromadzeń zakonnych: francuski ksiądz, Kanadyjka, Hiszpanka i Włoszka. Pozostałymi są osoby konsekrowane, w tym węgierski karmelita bosy o. Marcell Boldizsár Marton zmarły w Budapeszcie w 1966 r., niemiecki augustinianin, włoski trapiści i dwie włoskie zakonnice, ponadto zaś zmarły półtora wieku temu, w 1868 r., świecki Portorykańczyk Rafael Cordero Molina. Pochodząc z biednej mulackiej rodziny i sam będąc samoukiem, poświęcił się on kształceniu dzieci i dziś uważany jest w swoim kraju za „ojca edukacji publicznej”. Za: Radio.watykańskie

Franciszkańska celebracja Adwentu w Betlejem

Adwent jako radosne oczekiwanie na przyjście Pana, ma szczególny charakter w Betlejem. Tegoroczna pierwsza niedziela Adwentu jest obchodzona w tym samym dniu, co uroczystość ku czci św. Katarzyny, dziewicy i męczennicy z Aleksandrii.

Obchody ku czci św. Katarzyny Aleksandryjskiej rozpoczęły się w sobotę tradycyjnym ingresem franciszkańskiego kustosa Ziemi Świętej do bazyliki Narodzenia.

Na placu żłóbka przed bazyliką o. Pierbatista Pizzaballa został przyjęty przez Verę Baboun – burmistrza Betlejem, przedstawicieli lokalnej wspólnoty parafialnej oraz dostojników Kościołów prawosławnego i

ormiańskiego, którzy wspólnie z franciszkanami opiekują się miejscem narodzenia Jezusa Chrystusa.

Bracia Mniejsi wprowadzili ojca Kustosza do Bazyliki Narodzenia, a następnie do przyległego do niej kościoła św. Katarzyny. W krótkim powitaniu ojciec Kustosz podkreślił potrzebę duchowej gotowości na spotkanie z Jezusem. Jednocześnie podziękował władzom miasta za przygotowanie do przyjęcia licznych pielgrzymów, którzy przybędą na tegoroczne święta do Betlejem.

Znakiem rozpoczynającego się radosnego Adwentu jest także Betlejemskie Światło Pokoju. Dzięki inicjatywie austriackiej telewizji oraz przy wsparciu skautów i harcerzy, Betlejemskie Światło Pokoju dotrze do wielu krajów Europy oraz świata, w tym także Polski. W połowie grudnia zostanie przekazane Ojcu Świętemu Franciszkowi. o. Piotr Blajer OFM, Jerozolima.

Za: www.ofm.krakow.pl

Polscy pallotyni objęli nową parafię w stolicy Wenezueli

Uroczystość przekazania nowej parafii księżom pallotyńskim odbyła się 17 listopada 2013 r., o godz. 10.00 w Caracas, stolicy Wenezueli.

Przygotowania zaczęły się już w piątek, kiedy pojawiła się na nowym miejscu pracy, mile przywitana przez parafian, wspólnota w składzie: ks. Robert Plachta SAC – rektor i proboszcz oraz ks. Jan Robert Adamowicz SAC – duszpasterz. W piątek po południu i w sobotę dojechali współpracownicy z Delegatury: ks. delegat Mariusz Mąka SAC z Kolumbii i ks. proboszcz Tadeusz Popiołek SAC z Upata.

Na uroczystej Mszy św., byli obecni również: ks. biskup Jesús Pérez Rodríguez, biskup Malekita z Caracas i prezydent miasta Caracas oraz księża z sąsiednich parafii. Czterema autobusami z naszej parafii z Guarenas przybyli zaproszeni goście: parafianie z ks. proboszczem Zdzisławem Łodygo SAC i ks. Mariuszem Piątkowskim SAC na czele. Po homilii, ks. bp Jesús Pérez Rodríguez wprowadził naszego współbrata ks. Roberta Plachtę, przekazując mu „władzę nad ołtarzem, konfesjonalem i nad tabernakulum”.

Po Mszy św., odbył się poczęstunek dla całej parafii i gości. Tak zakończył się pierwszy oficjalny dzień naszego pobytu w stolicy.

Dalsze dwa tygodnie to przede wszystkim czas wytężonej pracy w domu, gdyż budynek jest bardzo zaniedbany. Trzeba remontować pokoje mieszkalne i gościnne oraz inne pomieszczenia. Praca idzie bardzo powoli, ponieważ nie zawsze da się kupić potrzebne rzeczy, a po drugie, wszędzie napotykamy kolejki. W którąś środę wybraliśmy się rankiem na zakupy, po biurka i szafki. O godz. 8.00 wyjechaliśmy z domu – 15 min. staliśmy w kolejce na miejsce parkingowe, dalszych 45 min. po wózek – koszyk, następnie ponad 1,5 godziny zeszło nam w kolejce po olej i po papier toaletowy, na koniec staliśmy w kolejce do kasy prawie 7 godzin. Na doładek w drodze powrotnej utknęliśmy w małym korku, toteż do domu z zakupów wróciliśmy około 18.00, przed samą Mszą św.

Kolejnym problemem jest wielka inflacja, około 1000%, np. przed rokiem można było kupić lodówkę za około 3000 tys. boliwarów, a dziś taka sama lodówka kosztuje 44 000 tys. boliwarów. W każdą środę nie mamy wody, w czwartek już płynie, lecz tak brudna, że w porównaniu z nią kałuże po deszczu są krystalicznie czyste.

Jak widać, mamy wiele kłopotów, ale staramy się organizować życie parafialne, formować grupy, pomagać siostronom zakonnym. Jest bardzo ciężko, dlatego w pierwszej kolejności prosimy o modlitwę, dalej o wsparcie finansowe. Kierowani wiarą w Boga i nadzieją, która zawieść nie może, dzielimy się z wami naszymi radościami i problemami a także przesyłamy pozdrowienia. *Ks. Robert Płachta SAC i ks. Jan Adamowicz SAC.* Za: **InfoSac**

Kurytyba uhonorowała polskiego chrystusowca

Dnia 3 grudnia br., podczas zwyczajnego posiedzenia Rady Muncypalnej Kurytyby jej przewodniczący Paulo Salamuni wypowiedział słowa podziękowania i gratulacji wobec naszego współbrata, rektora Polskiej Misji katolickiej w Brazylii ks. dra Zdzisława Malczewskiego SChr za wydanie książki w języku portugalskim „Zwiastun ideałów” poświęconej życiu i działalności ks. Benedykta Grzymkowskiego SChr.

Po przemówieniu przewodniczącego Rady Muncypalnej Tito Zeglin – polonijny radny tejeże rady wręczył uhonorowanemu ks. Zdzisławowi dyplom z następującym tekstem: „Rada Muncypalna Kurytyby. Rada

Muncypalna Kurytyby, Stolicy Stanu Paraná, korzystając ze swoich kompetencji prawnych, pragnie uczcić udzielając pochwały, odnotowując w księdze akt, na prośbę radnego Tito Zeglin, za wydanie książki „Zwiastun nadziei” przygotowanej przez Zdzisława Malczewskiego SChr o życiu Księdza Benedykta Grzymkowskiego SChr. Pałac Rio Branco, 22 października 2013. Podpisali: Radny Paulo Salamuni – przewodniczący Rady Muncypalnej Radny Tito Zeglin – 1 wiceprzewodniczący”.

Wręczony w/w dokument jest już trzecim wyróżnieniem przyznawanym przez Radę Muncypalną Kurytyby naszemu współbratu. Ksiądz Malczewski w 2010 r. otrzymał nagrodę im. papieża Jana Pawła II, a w 2011 r. medal zasługi „Fernando Amaro” za całokształt działalności literackiej. Serdecznie gratulujemy. Za: www.chrystusowcy.pl

Porwane mniszki prawosławne żyją, pokazała je telewizja Al-Dżazira

Arabska telewizja Al-Dżazira wyemitowała krótki film prezentujący prawosławne mniszki uprowadzone przez syryjskich rebeliantów z miasta Maalula. Siostry twierdzą, że czują się dobrze i że nikt ich nie skrzywdził. Podają też, że nie zostały uprowadzone, lecz wywiezione przez rebeliantów ze względów bezpieczeństwa. Za dwa dni spodziewają się wypuszczenia na wolność.

W filmie zostało ukazanych 14 kobiet w mniszych habitach, jednak bez krzyży i innych chrześcijańskich emblematów. Same uprowadzone podają, że jest wśród nich 13 zakonnic i 3 osoby świeckie.

Miejscowi komentatorzy powątpiewają o szczerości tych wypowiedzi. Tym bardziej, że tuż przed wyemitowaniem nagrania jedno z rebelianckich ugrupowań przyznało się do porwania i zażądało uwolnienia w zamian za siostry tysiąca syryjskich kobiet. Natomiast melchicki patriarcha Grzegorz III Laham podziękował porwaczom za to, że dobrze obchodzą się z mniszkami. Katolicki hierarcha zaznaczył jednak, że prawdziwym pokrzepieniem będzie dla nich powrót do domu.

Za: **Radio watykańskie**

Na 200-lecie urodzin Św. Jana Bosko zostanie wystawiony Całun Turyński

Całun Turyński ponownie zostanie wystawiony na widok publiczny. Nastąpi to w 2015 r. i związane jest z obchodami dwustulecia urodzin św. Jana Bosko. Poinformował o tym dziś na specjalnej konferencji prasowej kustosz tej relikwii, abp Cesare Nosiglia. Metropolita Turynu zaznaczył, że wystawienie Całunu trwać będzie ok. półtora miesiąca w zależności od napływu pielgrzymów. Odbędzie się ono w okresie od połowy kwietnia (związanym z Wielkanocą) do 16 sierpnia 2015 r.

(zakończenie obchodów 200-lecia urodzin św. Jana Bosko). Dokładna data nie została jeszcze ustalona. Na wystawienie płótna, w które, jak głosi tradycja, miało być zawinięte ciało Chrystusa po zdjęciu z krzyża wydał zgodę Ojciec Święty.

Abp Nosiglia wyraził nadzieję, że przy tej okazji Papież Franciszek przybędzie do Turynu, by pomodlić się przed Całunem. Poprzednie wystawienie miało miejsce w roku 2010. Turyn jest kolebką założonego przez Jana Bosko zgromadzenia salezjanów. W tym mieście Święty, nazywany powszechnie ojcem i wychowawcą młodzieży, założył swe pierwsze oratorium i tam też zmarł. Za: **Radio watykańskie**

Spotkanie brazylijskich redemptorystów z Polski

Od 12 listopada trwa wizytacja kanoniczna współbraci z Wiceprovincji Bahia w Brazylii. Wizytację prowadzą prowincjał o. Janusz Sok i o. Witold Radowski, przewodniczący Sekretariatu Misji Zagranicznych. W jej ramach odbyło się coroczne spotkanie wszystkich współbraci z wiceprovincji. Spotkania te mają wymiar formacyjny.

Głównym tematem tegorocznego spotkania było życie konsekrowane. Konferencje wygłosił o. Laurence Patrik Keams z prowincji Campo Grande. Współbracia również pracowali nad statutami wiceprovincji oraz pochylili się nad planem pastoralnym, który realizują w swojej pracy.

Redemptoryści polscy w Brazylii pracują od 41 lat. Ojcowie: Tadeusz Mazurkiewicz, Franciszek Deluga, Józef Danieluk oraz Łukasz Kocik w 1972 roku przybyli do Bom Jesus da Lapa, by rozpocząć pracę w sanktuarium Dobrego Jezusa. Obecnie Wiceprovincja Bahia liczy 43 współbraci. Jej przełożonym jest Brazylijczyk o. Joao Batista. W seminarium duchownym do życia zakonnego i kapłańskiego przygotowuje się 15 młodych mężczyzn z tutejszych terenów.

Redemptoryści z Bahia pracują w sanktuariach, parafiach obejmujące najuboższe rejony oraz głoszą misje ludowe. W sanktuarium Dobrego Jezusa w Bom Jesus da Lapa redemptoryści prowadzą radio oraz telewizję internetową: tvbomjesus.com. O. *Witold Radowski CSsR*

Za: www.redemptor.pl

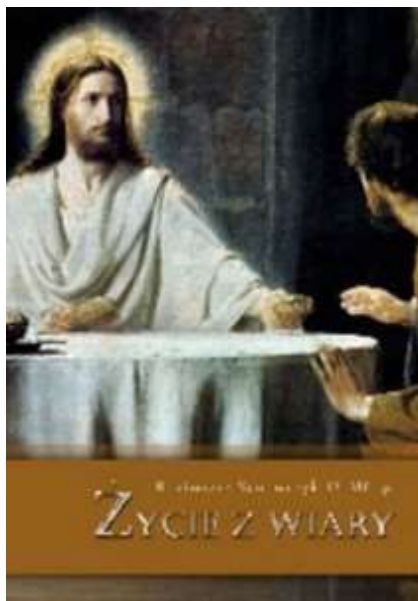
KSIĄŻKA O DUCHOWOŚCI BŁ. HONORATA

„Życie z Wiary” – Doświadczenie i myśl
bł. Honorata Koźmińskiego

Autor: Kazimierz Synowczyk OFM Cap
Str. 150, format 14,5 x 21 cm, twarda
oprawa, cena 21 zł

Ojciec Honorat Koźmiński był zafascynowany duchem świętego Franciszka z Asyżu, czemu dał wyraz nie tylko swoim postępowaniem, ale i w licznych pismach na ten temat.

A co mówił o wierze Serafickiego Ojca? Jaki to miało wpływ na jego dążenie do świętości? Jak wyglądała droga wiary Koźmińskiego? Jak przeżywał swoją więź z Bogiem w młodości, na studiach? W jakich okolicznościach odczytywał powołanie do życia zakonnego i jak je realizował? W jaki sposób formował siostry i braci nowo powstałych zgromadzeń zakonnych? Jak podtrzymywał i umacniał ich w powołaniu?

Autor prezentowanej książki pisze: “Odpowiedzi na postawione pytania będziemy szukać w pismach Błogosławionego, adresowanych do najbliższych, którzy tworzyli z nim tak zwany ruch honoracki, ale też i w tekstach kierowanych do szerokich kręgów ludzi dobrej woli.

Jednym z najistotniejszych źródeł w przedstawianym studium pozostanie Notatnik duchowy, dający, jako tekst intymistyczny, wyjątkowo głęboki obraz życia duchowego o. Honorata”.

Wydawnictwo OO. Bernardynów
„CALVARIANUM” 30-960 Kraków ul.
Bernardyńska 2, skr. poczt. 765, tel. 12
422 16 50 w. 73 tel./fax 12 432 22 30 (od
poniedziałku do piątku od 8 do 14)

Zapowiedzi wydarzeń

Paczka dla bezdomnego

Święta Bożego Narodzenia to czas pokoju, pojednania i radości. Zasiadając z rodziną do wigilijnej wieczerzy zapominamy o codziennych troskach i oddajemy się atmosferze rodzinnych świąt. W tych chwilach pamiętajmy o zbląkanych wędrowcach, którzy w mroźny wigilijny wieczór liczą na naszą pomoc.

W tym roku już po raz piąty Fundacja Kapucyńska zadba o niemal setkę najbardziej potrzebujących osób, dla których czas świąt to przede wszystkim walka o przetrwanie w zimowych warunkach. „Paczka dla bezdomnego” to bożonarodzeniowa akcja, dzięki której również najbiedniejsi otrzymają świąteczne upominki, czyli najbardziej potrzebne do życia produkty. Zbiórka ubrań i żywności to wraz dobrej woli ludzi, którym nie jest obojętny los innych. – Jesteśmy z bezdomnymi na co dzień.

Wiemy jak bardzo potrzebują pomocy właśnie w zimą, kiedy warunki pogodowe są dla nich bardzo uciążliwe. Święta to doskonały czas, by wyposażyć ich w ciepłe ubrania i zapas żywności – rzeczy, które pomogą im przetrwać mrozy. – mówi Anna

Niepiekło, rzecznik Fundacji Kapucyńskiej. Wspomóc akcją może każdy, kto zechce przekazać fundacji nowe ubrania i żywność. Przez dwa przedświąteczne tygodnie prowadzona będzie zbiórka, dzięki której możliwe będzie skompletowanie stu paczek dla bezdomnych.

Paczki wręczone zostaną podczas spotkania wigilijnego dla osób ubogich i bezdomnych, które odbędzie się 19 grudnia w Jadalni przy ul. Miodowej w War-

szawie. Jak co roku wolontariusze fundacji dołożą wszelkich starań, aby osoby bezdomne tego dnia, w atmosferze radości i dzielenia się prezentami poczuły namiastkę domu.

Jak można pomóc?

Przyjdź do Klasztoru Braci Mniejszych Kapucynów przy ulicy Kapucyńskiej 4 w Warszawie w dniach 3-18 grudnia 2013 r. i podaruj produkty na świąteczną paczkę dla bezdomnego.

Zbieramy:

- produkty spożywcze tj.: konserwy, kawa (mielona, 200g), herbata (opak. 20 torebek), stodycze
- nowe ubrania tj.: czapki, szaliki, rękawiczki, skarpety, kalesony.

Kontakt dla mediów:

Anna Niepiekło – rzecznik prasowy Fundacja Kapucyńska im. bł. Aniceta Koplińskiego, tel. kom.: 797 907 148 e-mail: a.niepieklo@fundacja-kapucynska.org

Sekretariat ds. Informacji – Prowincja Warszawska Kapucynów